

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

REFERENCE
LIBRARY

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J 29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 147 JAFFNA, FRIDAY, 2nd JANUARY, 1987 No. 1

RIGHTOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

The Week

Government delegation meets militants

A watershed event in the ethnic conflict took place when a government delegation for the first time held direct talks with the militants. This occurred on the 27th at Kankasantura in the Jaffna Peninsula. The government delegation was led by the Member for Yattiyantota — Mr. Vincent Perera and included Felix Dias Abeysinghe and Mark Fernando. Mr. Vincent Perera had been involved earlier in arranging the prisoner exchange with the militants. The delegation held two hours of private talks with a group from the Liberation Tigers (LTTE) led by Kittu the Jaffna Commander. Also present at the meeting was Captain Kothelawala of the Sri Lanka Army who has become a liaison officer between the militants and the government. No details of the discussions were forthcoming save that it was held in a cordial atmosphere. However, at a press conference held after the meeting, Kittu the Jaffna LTTE Leader said that his group had expressed its willingness for continuing direct talks with the government if three conditions were fulfilled. The conditions were (1) the release of more than 3000 innocent Tamils held in detention in Boosa, Welikade and other Centres, (2) the continued mediation of India in the negotiations, and (3) the revokal of the ban on fishing off the coast of the North and East.

The visit by this delegation to Jaffna was given little publicity and received minimum coverage from the State media. The government too tried to make out that this was not an official meeting, prompting observers to call the group a 'non governmental — governmental delegation'. There has been considerable speculation regarding this development and many Tamils fear that this is yet another ruse of the government to cause confusion within the ranks of the Tamil groups.

Kilinochchi Confrontation — 'An eyewitness account'

A major confrontation took place on the 29th between the armed forces and militants around the Kilinochchi town. The army which has been restricted to their Camp since June was making an attempt to regain control of the area between Kilinochchi and Elephant Pass. Army men who had taken up position in various areas around the town from the early hours of the morning tried to move out.

A Tamil Homeland

The Tamil Homeland is not a new concept. When I refer to a Tamil Homeland I mean the Homeland of the Tamil speaking people. This Homeland existed for over a thousand years. It should be recognised and preserved and any damage done to deprive the Tamil speaking people of this Homeland should be undone.

Very often the words "Linkage" and "Amalgamation" of the Northern and Eastern Provinces are used when certain people refer to the Homeland. The correct view, is that Tamil Homeland was one, is one, and should be one. It should not be divided against the wishes of the Tamil speaking people. The non-Tamil speaking people have no right or status to decide how the Tamil Homeland should be subdivided in a democratic set up.

Ceylon is an Island with two nations consisting of the Tamil speaking people and the Sinhala nation consisting of the Sinhala speaking people.

The Tamil nation has been occupying the Northern and Eastern parts of the Island of Ceylon.

The nine provinces were carved out by the British for administrative purposes and the Government Agents appointed to each province. Thereafter districts were carved out in these provinces and Government Agents appointed for the districts. The Tamil Homeland is composed of two provinces (Northern and Eastern) and eight districts, which are contiguous unlike East and West Pakistan.

The question now arises whether a Homeland for the Tamil speaking people did exist?

The Kingdom of Kotte was bequeathed to the King of Portugal in the year 1597 by a Last Will by the King of Kotte. The following reference is made in Ceilao by Rubeiro at pages 90 and 91:-

This large group however met with fierce resistance from the members of the LTTE and the battle that ensued lasted from about 7 a.m. till noon. Air force bombers and helicopters were also involved. At the end of it all there were casualties on all sides — army, militants and civilians. The much smaller and more lightly armed group of militants however succeeded in forcing the army to retreat eventually into their Camp. Below we give an account of the confrontation as given to the 'Morning Star' by an eye witness who is lucky to be still alive.

"I left for Paranthan around 5-30 a.m. and as I was approaching the northern

(Continued on page 6)

"He made his Will in which he declared that he had no son to succeed him in his Kingdoms and that therefore he appointed the King of Portugal his universal heir to all of them, and thus he became absolute lord of all the territories situated with the Island, only the Kingdoms of Candia and Uva belonging to Dona Catherina while the Kingdom of Jaffna Patam had its own native King."

In the Ceylon Almanac Annual Register 1855 Appendix pages 3.4 and 5 we find:-

"2d-Jaffnapatam, whose Courts of Justice exercised jurisdiction in the Northern and Eastern part of the Island from the limits of Puttalam and Mannar to the river Koomene or Koombookan."

As far back as 1926 the late Mr S. W. R. D. Bandaranayake in an address under the auspices of the Student's Congress stated:-

"The moment they began to speak of taking the Government in their hands, then the differences that were lying dormant smouldered forth. If they considered past history that they would see that the three communities, the Tamils, the Low country Sinhalese and the Kandyan Sinhalese had lived for over a thousand years in Ceylon and had not shown any tendency to merge. They preserved their

At Rest

Mr. J. Sinnappah, J. P.

Mr. Joshua Sinnappah, a former Bursar of Jaffna College, Vaddukodai passed away at his residence in Sinnappah Lane (named after him) at Navaly on 26-12-86, in his 87th year. He was due to celebrate his 87th birthday on 9-1-87.

The Funeral Service was held at his residence on 28-12-86 at 3 p.m. Rev. D. C. Ratnasingham officiated at the Service, assisted by Rev. Christo Roberts and Rev. S. Selvaratnam of the Anglican Church. Mr. W. D. Kulathungam, the Vice-Principal of Jaffna College paid the tribute. The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the J. D. C. S. I. offered the concluding prayer and Benediction.

Mr. J. Sinnappah along with Mr. S. S. Sanders whom he succeeded were the king-pins of the Jaffna College administration during the Bicknell era in education at Vaddukodai. Both died as octogenarians.

Mr. Sinnappah leaves behind five sons, S. Gunaratnam (Engineer Ghana), Prof. Arasaratnam (Australia), S. Kanagaratnam (Engineer Aramco), S. Selvaratnam (Germany) and S. Pancharatnam (Engineer Batticaloa), and a daughter, Mrs. Ratnadevi Jeyaratnam.

UNDELIVERED ISSUES

Please re address all undelivered issues of the Morning Star to:-
The Manager,
'Morning Star',
Vaddukodai.

customs, their religion. He would be a very rash man who would pin his faith on the gradual disappearance of those.

(Vide Ceylon Morning Leader, Saturday, July, 14, 1926)

The Kandyan Chiefs in this recommendation to the Donoughmore Commissioners stated:-

"As a solution of these difficulties the Kandyan Chiefs put forward a scheme for dividing the Island into three self governing areas (1) the Northern and Eastern provinces in which the Tamil predominate (2) the Kandyan provinces and (3) the Southern and Western provinces peopled mainly by Low Country Sinhalese."

See page 28 of the Report of the Donoughmore Commission of the Constitution.

Thus we observe that the existence of the Tamil Homeland was referred to in the

(Continued on page 3)

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY
OF
OUR DEAR AMMAH

Kanagam Subramaniam

Called Home: 8-1-1979.

"Thou dost rule the raging
of the Sea
When its waves rise thou
stillest them."
Ps. 89:9.

Station Road,
Chavakachcheri.

Diocesan Calendar

The diocese for the first time has produced a colour calendar. This calendar which is a single sheet one depicts the various activities that the diocese is involved in. The eye catching calendar is being sold for only Rs. 6/- each and is available at the Diocesan Office and with all Church Pastors. It is hoped that all families in the Diocese will obtain one so that they can be constantly reminded of the varied work that the Diocese and they are involved in.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

சிறித்தவ வார இதழ்.] [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

‘நிதி ஜனத்தை உலர்த்தும்: பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவரம்’

மலர் 147]

2-1-87

[இதழ் 1

அன்பை வளர்க்கும் ஒரு சமாதானப் புரு!

“2-ம் அருள் கிள்ளப்பர்”

வத்திக்கான்

தேவலையம்) கடையெழுப்பப் பட்டுள்ளது.

திருச்சபையின் தலை நகரமாக உரோமாபுரி விளங்குகிறது. உரோமாபுரியின் ஒரு பகுதியே வத்திக்கான் 105 ஏக்கர் பரப்பளவில் வத்திக்கான் அமைந்துள்ளது. இது ஓர் நகரம் எனினும் முழுச்சுதந்திரம் கொண்ட மாநில அந்தஸ்துக் கொண்டது. இதனால் இது ஒரு உரிமையுள்ள தனிநாடு.

வத்திக்கான் உலகத்திலேயே மிகச்சிறிய நாடு எனக் கணிக்கப்படுகிறது. இதற்கென்று தனிப் படை, தேசியதேம், தேசியக் கொடி (வெள்ளை மஞ்சள்) வாடுவி, வாடுவெளி நிலையங்கள் நீதிமன்றங்கள் எல்லாம் இங்கு உண்டு. இங்குமக்கள் தொகை 1500 இங்கு பணிபுரிபவர்கள் 3000 போகும். இங்காட்டின் தலைவராக இருப்பவர் தான் திருத்தந்தை.

வத்திக்கான் வரியற்ற ஒரு நாடு. இங்குவரும் பத்தர்கள் செலுத்தும் காணிக்கையே திருத்தந்தையின் வருமானமாகும். இங்கு இலத்தின் மொழியே ஆட்சி மொழியாகும்.

நாட்டின் நிர்வாகத்தைக் கவனித்துக் கொள்ள ஒரு அமைச்சராவையுள்ளது. இந்த அமைச்சராவையின் தற்போதைய தலைமை அமைச்சராக ரிஜினால் “கசுரோவி” உள்ளார். வத்திக்கான் இலங்கையுட்பட 104 நாடுகளில் தூதர் உறவு கொண்டுள்ளது. 1815 இல் தயாரிக்கப்பட்ட உலக உடன் பாட்டின் படி எந்த நிகழ்ச்சிகளிலும் வத்திக்கான் தூதுவரிற் கு முதல் விடம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்கும், இங்கு “வேட்டர் ரோமன்” என்ற நாளிதழும் வெளிவருகிறது.

புனித பாரையப்பர்

தேவாலயம்

வத்திக்கானின் மருடமாக திகழ்வது புனித இராயப்பர் (பேரு) தேவாலயமாகும். “நீ பாரையாக இருக்கின்றாய் அந்தப் பாரையையின் திருச்சபையைக் கட்டியெழுப்புவேன்” எனக்கூறிய இயேசுக்கிறிஸ்து திருச்சபையை தன் சீடர் சிமியோனிடம் ஒப்படைத்தார். அதனால் புனித இராயப்பரை பாரையப்பர் எனவும் கூறப்படுகின்றது.

புனித சிமியோன் இராயப்பரின் கல்லறையிதான் புனித இராயப்பர் தேவாலயம் (பாரையப்பர்

இவ்வாலயத்தை 1506-ம் ஆண்டு கட்டத்தொடங்கி 120 ஆண்டுகளின் பின் 1620-ம் ஆண்டு கட்டி முடிக்கப்பட்டது. உலகிலேயே மிகப்பெரிய தேவாலயமாகவும் அதிக கூடிய வருமானம் உள்ளதாகவும் கணிக்கப்படுகிறது.

ஆலத்தின் உட்பக்க நீளம் 632 அடி உட்பக்க அகலம் 139 அடியாகும். இதன் முற்றத்தில் ஒரு இலட்சம் மக்கள் கூடிநிற்க முடியும். இவ்வாலயத்தின் மற்றுமொரு சிறப்பாக ஆலயத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் கலையனுக்க வேலைப்பாடுகள் அமைத்ததாகக் காணப்படுகிறது. மக்கள் அஞ்சலோவின் புகழ்பெற்ற சிற்பமான மரித்த இயேசுவை மரியார் மடியில் கிடத்தியிருக்கும் காட்சி இவ்வாலயத்தில்தான் உள்ளது.

இங்கு புனிதர்களுடைய சிலைகளெல்லாம் வெண்கலத்தினாலும் பளிங்குக் கல்லினாலும் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆலய பீடத்தை நான்கு வெண்கலத் தூண்கள் தாங்கிநிற்கின்றன. பீடம் அண்ணாந்து பார்க்குமளவிற்கு உயரமானது.

ஆலயம் முழுவதும் இயேசுவின் வாழ்கைச் சரித்திரம் படங்களாகத் தீட்டப்பட்டுள்ள இவ்வாலயத்திற்கு அடித்தளம் (குகை) ஒன்று காணப்படுகிறது. அங்கு தான் திருச்சபைத் தந்தையர்கள் மரித்தபின் அடக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு திருத்தந்தையினதும் கல்லறையும் வெவ்வேறு கலையமைப்புக் கொண்டதாக இருக்கும்.

வத்திக்கானில் திருத்தந்தை இருக்கும் போது ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமையும் பகல் 11 மணியளவில் புனித இராயப்பர் தேவாலயத்தின் மாடியில் உலகம் முழுவதிலுமிருந்து தன்னைக் காண வரும் மக்களிற்கு காட்சியளிப்பதை வளக்கமாகக் கொண்டுள்ளார். இங்காட்சியை ஒவ்வொரு வாரமும் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் கண்டு களிக்கிறார்களாம்.

நன்றி
தொண்டன்
(தொடரும்)

யாவரிற்ரும்

உதயதாரகையின்

நத்தார் புதுவருட

வாழ்த்துக்கள் உருத்தாகுக!

★ பாலர் நேசன் ★

— சிறுவர் மலர் —

விதைப்பவர் உவமை

நாட்டுப் பாடல் வடிவில்

மச்சான்

நாந்தோறும் நம் நீன்பு
நம்மைப்பற்றி இல்லாமல்
பொதுவான எண்ணங்கள்
மலர்டும் கதை கேளு

பாறை நிலத்தினிலே
விழுந்த நெல்மணிகள்
பறவைகள் வந்தங்கு
பற்றியே சென்றது.

மச்சான்

வனமான நிலப்பெரும்
வளரும் அன்பென்றும்
கடும் மனமென்றும்
கன்னும் கொங்குகொண்டவன்

காத்திருந்த பறவைபோல
பாத்திருப்பார் நீயவர்கள்

சரித்திரம் படைப்பதற்கு
கரையட்டும் கலாநெய்எங்கள்

நல்ல நீலத்து விழுந்த
நெல் மணிகள்
நல்லபலன் தந்தது
நாடும் செவித்தது

மச்சான்

நாடு செவிப்பதற்கும்
நல்லும்க ஆவதற்கும்
பொல்லாத உவமைகள்
புனிதமாக வேண்டுபடி

மச்சான்

நல்லாயன் யேசு
சொல்லிய சொல்மணிகள்
வளர்த்து பலன்களைப்பதற்கு
உவமத்தே துயமை வேண்டுமடி.

செய்திச்சிதறலில்

★ இலங்கை இந்திய அணிக ளுக்கிடையே கான்பூரில் நடைபெற்ற முதலாவது டெஸ்ட் போட்டி வெற்றி தோல்வியின்றி முடிவுற்றது. இதில் சுனில் கவாஸ் கார் 176 ஓட்டங்களையும் அசாரு தீன் 199 ஓட்டங்களையும் கபில் தேவ் 163 ஓட்டங்களையும் எடுத்தனர்.

★ மருதனுடம் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி விவசாய நிறுவன மாணவர் மன்றம் நடத்தும் நத்தார் ஒழிவிதா சென்ற செவ்வாய் (23-12-86) கல்லூரி அதிபர் சி. ஜெயராட்ணம் தலைமையில் நடைபெற்றது.

★ முன்னாள் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தரும், போர்தனைப் பல்கலைக்கழக சமஸ்கிருதப் பேராசிரியருமான ஓ. ஏச். ரி. விஜேசேகர தனது சொந்தச் சேகரிப்பிலிருந்து, சமஸ்கிருதம் சம்பந்தமான அரிய நூல்களை யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அன்பளிப்பு செய்துள்ளார்.

லிங்கன் வாழ்க்கையில்

டாக்டர் டேவிட் எம் ரைட் என்பவன் வர்ஜீனியாவைச் சேர்ந்தவன். நிக்ரோப்படை பொன்று விதிபில் செல்வதைப்பார்த்து ஆத்திரம் அடைந்த அவன், அந்தப் படைத் தலைவன் சான்பரனைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுக்கொன்று விட்டான். வட பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் விசாரித்து, டாக்டர் ரைட்டிற்கு மாணதண்டனை விதித்தார்கள். பொதுவாக டாக்டர் ரைட் நல்லவன்; இருந்தும் நிக்ரோ படைபையக் கண்டு ஆத்திரமடைந்து அந்தவேகத்தில் சான்பரனைச் சுட்டுவிட்டான்.

அவனை விடுவிக்க வேண்டுமென ஆயிரக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் லிங்கனுக்கு வந்தன லிங்கன் அவற்றையெல்லாம் படித்துப்பார்த்தார். மாணதண்டனை நிறைவேற்றுவதைத் தள்ளிப் போடுமாறு உத்தரவிட்டார். இதற்கு இடையில் டாக்டர் ரைட்டின் மகள் தன் தந்தையைச் சுந்திக்கும் பொருட்டு சிறைக்கு வந்தாள். அவளுடைய பெண்ணுடையை வாங்கி அணிந்துகொண்டு டாக்டர் ரைட் தப்பிவிட்டான். படையைச்சேர்ந்த ஒருவன் ரைட்

★ யாழ்ப்பாணத்திற்கு முதல் முதலாக கழுகுப் படைஎன்னும் அகிராடிப்படைபினர் வந்து சேர்த்துள்ளனர்.

★ கராச்சியில் தொடர்ந்து நடைபெறும் கல்வாங்கள் காரணமாக 166 பேர் உயிரிழந்துள்ளனர்.

★ பாரியளவான போதை வஸ்த்துக் கடத்தலொன்றை சோவியதழுவியன் முறியடித்தாள். பாசிஸ்தானி விருந்து மேற்கு ஜேர்மனியிலுள்ள அமெரிக்க கம்பனியொன்றிற்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த இப் போதை வஸ்த்தை சோவியத் சுதந்திரத்தைப்பற்றினர்.

★ மன்னார் வவுனியாப் பகுதிகளில் மூளைக்காய்ச்சல் நோய் பரவி வருகிறது இதனால், மன்னார் ஆஸ்பத்திரியில் ஜவர் இறந்துள்ளனர்.

★ அடுத்த 15 ஆண்டுகளில் உலக சனத்தொகை 620 கோடியாக அதிகரிக்குமென, அமெரிக்க சனத்தொகை மதிப்பீட்டுப் புள்ளி விபரம் ஒன்று தெரிவிக்கிறது.

நடப்பதைப் பார்த்து, அவன் பெண்ணல்லவ் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு, பிடித்துப்போய் மீண்டும் சிறையில் அடைத்துவிட்டான்

எத்தனையோ கருணை மனுக்கள் லிங்கனிடம் வந்தன. லிங்கன் டாக்டரை மன்னிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். லிங்கன் கருணைகாட்டவில்லை. அந்த டாக்டர் தூக்கிவிடப்பட்டார்.

ஒருசமயம் ஒரு பெண்மணி லிங்கனைக் காணவந்தாள். உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது “எதிரிகளை அளிக்கவேண்டுமே தவிர, நண்பர்களாக கருதலாமா?” என்று அவள் கேட்டாள். அதற்கு லிங்கன் “என்ன அம்மணி இப்படிக் கேட்கிறீர்கள்? நண்பர்களாக அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளும்போதே அவர்களிடம் உள்ள பகைம உணர்வு அழிந்துபோய் விட்டதல்லவா?” என்று கேட்டார்

அருள்மொழி

★ நீ எப்பொழுதும் இறைவனின் கால்களில் இருப்பதாகக் கருது. உன்னை அவரம்பிக்கை ஆட்கொள்ளாது.

A Tamil Homeland

(Continued from page 1)

Cleghorn's minute and accepted and conceded by the late Mr. S. W. R. D. Bandaranayake and also by the Kandyanas.

The Tamil speaking people in the Northern and Eastern provinces therefore constituted a Nation occupying a defined territory with a language and culture of their own. It was feared that the Tamil nation would be annihilated if deprived of the use of their language and depriving them of their land and eroding into their territory by planned State aided colonisations to convert the Tamil majority area into Tamil minority area.

This fear was not without any foundation. In 1948 the then Government planned colonisation schemes in the Eastern Province viz: Amparai and Padaviya and started settling Sinhalese in the Tamil area.

On the 5th June, 1956 the Official Language Bill was presented in Parliament making Sinhala as the one Official Language of Ceylon, thus reversing the resolution already passed in the Sinhala Council in 1943 making Sinhala and Tamil as Official Languages.

But Mr. S. W. R. D. Bandaranayake who was always of the view that a centralised form of Government would create problems in a multi linguistic country and that the identities of the community should be preserved tried to bring about a settlement by entering into an agreement with Mr. S. J. V. Chelvanayagam on the 26th July 1957. In this agreement the following were some of the matters agreed upon:-

".....The language of administration in the Northern and Eastern provinces should be Tamil and that necessary provision be made for the non-Tamil speaking people in the Northern and Eastern Provinces."

"Provision was made for the setting up of Regional Councils in the Northern and Eastern Provinces with powers to amalgamate even beyond provincial limits. It was also agreed that Regional Councils should have the powers over specified subjects including.....Land and Land Development, Colonisation etc."

"It was agreed that in the matter of Colonisation Schemes the powers of the Regional Council shall include the powers to select allottees to whom lands within their area of authority shall be alienated and also power to select personnel to be employed for work on such schemes."

Here we see that Mr. S. W. R. D. Bandaranayake recognising a Tamil speaking area i.e., a Linguistic Area viz: The Northern and Eastern Provinces. The powers of Regional Councils in the Tamil areas over colonisation indicate the acceptance of the concept of a Tamil Homeland.

In 1958 he enacted the Tamil Language Special Provisions Act making Tamil as the language of administration in the Northern and Eastern Provinces, recognising the Northern and Eastern Provinces as a Linguistic Area.

Let us see how Mr. Dudley Senanayake of the United

National party approached this problem. In the pact with Mr. S. J. V. Chelvanayagam entered into on 24.3.1965 it was agreed that:

(a) "Action will be taken early under the Tamil Language Special provision Act to make provision for the Tamil Language to be the language of administration and of record in the Northern and Eastern Provinces....."

(b) "Mr. Senanayake stated that it was the policy of his party to amend the language of the courts Act to provide for legal proceedings in the Northern and Eastern Provinces to be conducted and recorded in Tamil."

(c) ".....Mr. Senanayake further agreed that in the granting of land under Colonisation Scheme the following priorities to be observed in the Northern and Eastern Provinces.

(i) Land in the Northern and Eastern provinces should in the first instance be granted to landless persons in the district.

(ii) Secondly to Tamil speaking persons resident in the Northern and Eastern Provinces; and

(iii) Thirdly to other citizens of Ceylon preference being given to Tamil citizens resident in the rest of the Island.

On the 8th of January, 1966 Mr. Dudley Senanayake framed the regulations under the Tamil Language Special Provisions Act giving effect to the use of Tamil as a language of administration in the Northern and Eastern Provinces.

Again we see the acceptance of a Tamil speaking area by accepting the Tamil as the language of administration in the Northern and Eastern provinces and the acceptance of the Tamil Homeland by restricting settlement of non Tamil speaking people in the Northern and Eastern Provinces.

In the present Constitution Article 22 (1)

"(1) The Official Language shall be the language of administration throughout Sri Lanka. Provided that the Tamil Language shall also be used as the language of administration, for the maintenance of public records and the transaction of all public institutions in the Northern and Eastern Provinces."

Anybody would see that the concept of Tamil linguistic unit or region is not something which is new, but one which has been referred to, accepted and conceded by historians, Sinhalese political leaders and successive Governments.

The successive Governments in spite of protest from the Tamil speaking people continued with the planned state aided colonisation schemes to convert a Tamil majority area into Tamil minority area in the Eastern Province.

It will be also interesting to note that when the Divisional Revenue Officers were recruited. They were recruited on a linguistic basis, that is, Tamil speaking officers, Muslim or Tamils were recruited to the Divisions in the Northern and Eastern Provinces. Similarly Sinhala speaking officers (Up Country and Low Country) to the divisions in the Sinhala speaking areas. This shows that even for administrative

purposes a linguistic area was recognised.

Let us analyse the percentage of Sinhala population since the date of Independence in the Northern and Eastern Provinces.

In 1946 the percentage of Sinhalese in Batticaloa was 5.8% and in Trincomalee District it was 15.3%. In the Northern Province it was 2% while in the Eastern Province it was 8.4% while in the Northern and Eastern provinces put together it was 4.4% Sinhala speaking and the balance 95.6% was Tamil speaking.

This position has been altered by planned state aided colonisation by the successive Governments.

In Trincomalee the percentage of Sinhala speaking people rose from 1.3% in 1827 to 15.3% in 1946, 18.2% in 1953, 29.6% in 1963 to 33.95% in 1981.

A portion of Batticaloa district was carved out and a new district called Amparai was created with portions of Batticaloa and Monragalle districts.

Having changed the character of the population by planned state aided colonisation against the wishes of the Tamil speaking people of this area and that too after conceding the existence of a Tamil Homeland in the agreements referred to above the argument that the region viz: "Northern and Eastern Provinces" is not a Tamil speaking region cannot be accepted.

Even with all these colonisations the percentage of Sinhala speaking people in the Northern and Eastern Provinces is 13.2% in 1981.

De-colonisation is not a principle which is unknown in arriving political settlement in other parts of the world. Even otherwise when 86.8% of the population in the Northern and Eastern Provinces is Tamil speaking according to the Census Report of 1981, and 95.6% Tamil speaking according to the Census Report of 1946, there cannot be any objection to consider the Northern and Eastern Provinces as a linguistic region for the Tamil speaking people with adequate safeguard for the non Tamil speaking which is 13.2% according to the Census in 1981 and 4.4% according to the Census Report of 1946.

There is a substantial percentage of Tamil speaking people in other Districts in the Sinhala areas. The safeguards given to one minority in one area can be given to the other minority in another area.

Therefore unless a person is interested in wiping out the Tamil Nation at a future date, no person who believes in democracy can oppose a Tamil speaking linguistic region. Recognition of such linguistic units will only create peace and harmony rather than any conflict or confrontation. Further more whenever the Tamils were beaten up by the majority community in 1956, 1958, 1977 and 1983 they had a Traditional Homeland that is the Northern and Eastern parts of Ceylon to run for shelter. It shows that there existed a defacto Tamil speaking Homeland. A Homeland therefore becomes a necessity.

When the cantons were carved out in Switzerland the concept of a Homeland was kept in mind

Salvation Army

Captain S. N. Ariaratnam who was District Officer and Manager for the Social Services in the Jaffna District for the last eleven years is transferred to the Head Quarters as Finance Officer from the beginning of this year.

Captain Ariaratnam is the eldest son of Mr. S. Navaratnam retired teacher, Jaffna College and is an Old Boy of the College.

and cantons were carved out in such a way to create a Homeland. But in the case of the Ceylon Tamils it is a Traditional Homeland (Northern 1% and Eastern Province 4.5%) with 97.8% Tamil speaking in 1921 in the Northern and Eastern Provinces, and prior to the conquest by the Portuguese this was a Tamil area ruled by Tamil Kings and that was why Mr. S. W. R. D. Bandaranayake and also the Kandyanas Chiefs accepted and conceded a Traditional Tamil Homeland. Therefore the words 'Linkage' or 'Amalgamation' are inappropriate and that the Traditional Homeland is one region and there is no other area in between and it is contiguous unlike East Pakistan and West Pakistan.

The question of "Linkage" or "Amalgamation" will arise only when we consider the demand for a Homeland for the Indian Tamils in the Upcountry who were brought here to work the tea estates and improve the economy of the country.

A demand for such a Homeland for the Tamil speaking people (Indian Tamils) in the Upcountry particularly Nuwara Eliya District deserves serious consideration. This will be in keeping with the principle adopted in Switzerland to create Homelands when it becomes a necessity.

The Indian Tamils have been occupying these areas for over 150 years and in the Nuwara Eliya District they are a majority. The percentage of population of Tamil speaking people in the Nuwara Eliya District viz: Indian Tamils and Ceylon Tamils 57.3% and 2% respectively aggregating to 59.3% in 1946, 61.4% in 1953, 59.3% in 1971 and 60.8% in 1981.

If such a Homeland is created for the benefit of the Indian Tamils then the use of the words "Linkage" or "Amalgamation" of the Ceylon Tamil Region (i.e. Northern and Eastern Provinces) and Indian Tamil Region (i.e. Nuwara Eliya District etc.) to constitute one Linguistic Unit (Homeland) would be appropriate.

The facts enumerated above show clearly that due recognition had been given in the past to the language, customs and manners of the people and also to the area in which different nationalities or communities occupied prior to the grant of Independence. Therefore it will be against the principles of natural justice and the basic principles of democracy to deny and deprive the Tamil speaking people of their Homeland which existed for several centuries.

R. Balasubramaniam
Attorney-at-Law,
Vice President,
Jaffna Citizen Committee,

சைப்பிரஸ் நிலையே இலங்கையிலும் ஏற்படும்

கிருஷ்ண வைகுந்தவாசன்

சைப்பிரஸ் பிரச்சினை மீது துருக்கியின் நிலைப்பாட்டை வெளிப்பாட்டாகத் தமிழகத்தை ஆதரிக்க முன்வருவதாடாக தமிழினம் கடைத்தேற வழிகுறு கிறார் ஐ. நா. பிரபலம் பெற்ற கிருஷ்ண வைகுந்தவாசன்.

யார் இந்த வைகுந்தவாசன்? எதுவித உத்தியோகமும் அங்கே காரமும் இல்லாத அழையா கிருந்தாளியாக 1978 அக்டோபர் 5-ம் நாளில் ஐ. நா. பொதுச் சபையில் கட்டுக்காலகளை எல்லாம் நிமிர்ந்து அனை சபாநாயகர்களும் தமர் பிரவேசம் செய்யுமாறு தந்த ஐ. நா. லங்கா வெளிகாட்டமைச்சர் சைப்ரஸ் சபை அழைக்கப்பட்ட தருணத்தை தவறவிடாது ஆளமாறாட்டம் புரிந்த ஐ. நா. பொதுச்சபையில் தான், தமிழ் சமூகத்தை குறித்த தமக்குக் கடைத்த இரண்டொரு நிமிடத்தில் ஒவ்வொரு விதத்தின் மூலம் சாவுத்தச் சந்தர்ப்பம் தொடர்பு சாதனைகளைத் தவிர்த்ததையும் தன்பால் சாதனைகளை உலக முக்கியத்துவம் பெற்றவராக கிருஷ்ண வைகுந்தவாசன், சென்னையில் வைத்து தமிழ் சமூகத்தை உதத்தச் சூட்டக்கால அரசைப் பிரகடனம் செய்ய முனைகின்றார் எனக் கிடைத்த தபிரன் துப்பின் நிமித்தம் இந்தா அம்மையாரால் நாடுகடத்தப்பட்ட முதல் தமிழன் என்ற கியாதுமும் பெற்றவர்.

சைப்பிரஸ் தீவின் கிரேக்க பெரும்பான்மையினருக்கும் (400,000), திருக்க வம்சாவழி யினரான சிறுபான்மையினருக்கும் (150,000) ஏற்பட்டதான ஒரு அரசியல் தீர்வைக் காண்பதில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயலாளர் நாயகம் திரு. பெரே தருயலாரின் ஆதரவு சமூகாப்தரால் ஏற்கெனவே திருக்க நாட்டின் அங்கே காரம் பெற்றுள்ள தம திரு. சந்திரா வின அரசியல் தலைமையைப் பெற்றிருப்பதுமான வட சைப் பிரசின் திருக்கக் குடியரசு சர்வ தேச தொலைத்தொடர்பு சாதனைகளில் தொடர்ந்தும் தலைப்புச் செய்திகளை நிரப்பிக்கொண்டே வருகிறது.

துருக்கியைப் பின்பற்றி வக்களாத்தேல், மலேசியாவுடன் பாக்ஸ்தான் நாடும் வட சைப் பிரசின் திருக்கக் குடியரசை விளக்கி அவகேரிக் கருவிய சாதனம் திருப்பதற்கே தோன்றுகிறது.

“இந்தியப் பிராந்தியத்தின் சமாதானத்திற்கே சமூக தமிழர் பிரச்சினை ஒரு சுவாஸக மாறக் கூடிய மெய்யான ஆபத்தானது. உலகத் தலைவர்களாகிய ரீகன் இப்பொழுதே தலைநிலை அனை தீர்வுக்கு உதவாவிட்டால் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை பரஸ்தீன மீறும் சைப்பிரஸ் பிரச்சினை போன்றே பாரதமான் பிரச்சினையாக கிருத்தி பெறும்...” என்று 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 5 ஆம் நாளில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச் சபைக் கூட்டத்தின் ஓர் இடை விட்டின் போது என்னும் தெருவிக்கப்பட்டது.

இன்னு ஜிவ் பிரச்சினையை ஒத்ததாக மேற்படி மூன்று பிரச்சினைகளும் தொடர முடியாத அளவிற்கு கிடைக்க மிகுந்த பிரச்சினைகளாக மாறிவிட்டன.

தமது விடுதலைப் போராட்டத்தைத் தமிழ் விடுதலைப் போராளிகள் கொண்டு நடத்தினதன் போக்கில் விவரம் சைப்பிரசில் சமயத்தொழிற் போன்றே ஸ்தலமாகவும் பிளவுபட்டு விடுமெனத் தீர்வு காண இயலாத நிலைமை ஆழ்ந்த கல்கத்தையுடனும், அன்ன கல்க கைப்பாட்ட மனப்பான்மையுடனும் மலட்டுச் சாயலுடனும் ஓர் எச்சரிக்கையைத் தமது மக்களை அறித்து விடுகின்றனர்.

இனப் பிரச்சினை விவகாரத்தில் ஸ்தலமாகிய உள் நாட்டு அலுவலகங்களில் இருந்து விடுபட்ட முடியாதபடி “சுருக்கமாகவும்” ஆராய்வுகள் கிடைப்பாட்டில், இந்திய அரசின் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் தமிழர் பிரச்சினையைத் தமது சொந்தக் கொலைப்புறம் மையமாகக் கருதி வருவது போன்றும், அதன் காரணமாக அப்பிரச்சினையைத் தீர்வுக்கு உதவுவதற்கு பொதுநலவகையின் செயலாளர் நாயகம் போன்ற அத்தகைய வெளியாரை ஒத்த துணைப்புகள் கருமி வரவற்ற கருவியாகவருவது போன்றும் தோன்றுகிறது.

அவ்வாறெனில், அனைத்துத் தமிழ் மக்களது தலைத்தையையும், எதிர்பார்த்ததையும் புதுமலர்விய தீர்மானக்குடியும் விட்டுவிட்டு முன்னாய்ச்சியுடன் கூடிய விவகாரம் செயலாக்குமா? நிச்சயமாக ஒவ்வொரு தமிழனும் இந்தியாவுடனும் சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டுடனும், தமிழ்மக்களுக்கு இருக்கும் மருகமையான தொடர்பை மதித்துப் போற்றியே வருகின்றன.

அதன் பொருள் உதாரணத்திற்கு திருக்க நாட்டு உட்பட்ட ஏனைய நாடுகளது உதவியையும், ஆதரவையும் நாம் நாடக்கூடாது. ஏதெனது?

துருக்கி வெகுதொலைவில் உள்ள ஒரு நாடு என்பது உண்மை. மெத்தையும் உண்மை. அதனால் என்ன? எல்லா பிரபலத்தாளர்களால் சொல்லப்படுவது போன்ற ஓர் உலகளாவிய காரமத்தின் நாம் உணர்மாட்டோமா? முக்கியத்துவத்தில் நீண்டதொலைவு என்பது அத்தமற்றதாதி விட்டது.

தமிழ் மக்களாகிய நாம் மட்டும்தான் நாட்டின் அரசாங்கத்தை முறையாக அணுகி தமிழ் நாடு பிரச்சினையை ஐ. நா. சபையில் பிரஸ்தாபிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளும் சமாளத்தின், திருக்கியை ஒத்த ஏனைய நாடுகளையும், எமது பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதில் இந்தியா எடுக்கவரும் வீரத்தையும் தீர்த்துவிடும் கூடிய முயற்சிகளை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுமாக்கல், அப்பொழுது முதல் நாட்டின் இந்தியாவே அந்த நன்முயற்சியை வரவேற்கும் என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

- உன்னையே நீ தேற்றிக்கொள் - உங்களுக்குத் தெரியுமா?

நீ அதிகம் ஏதிர்பார்த்து உனது வாழ்விலே ஏமாந்தால் அது துருக்கியின் உன்னையே ஏமாற்றியவன் நியாக்கூட இருக்கலாம். மீனே மீனே கிருக்குவதில்லையா? அது போல உனது வாழ்வினும் ஏன் நடக்கக்கூடாது? உன்னுடன் உறைவோர் உன்னையே ஏமாற்றியிருக்கலாம். எது எப்படியாயினும் சரி, உன்னையே நீ தேற்றிக்கொள் முறைத் தேற்றத் தெரிந்தால் மட்டும் போதாது உன்னையே நீ தேற்றிக்கொள்ளவும் அறிந்திருக்கவேண்டும்.

- அருங்குந்த அந்தோவிச்சாய் -

வட சைப்பிரசின் திருக்கிய குடியரசைப் பொறுத்தமட்டில், சைப்பிரஸ் தீவு அனிக்கார நாடுகளின் ஓர் உறுப்பு நாடு என்பதும் உண்மையே. ஆகவே இந்தோசியாவில் இருப்பதான (கிரேக்க) சைப்பிரஸ் நாட்டையே இரத்தியா ஆதரித்து வருகிறது என்பதுடன், புதிதாக நிறுவப்பட்டுள்ள திருக்கிய சைப்பிரஸ் அரசை அங்கே கிரிப்பதற்குப் பிரியப்பட்டதும் உள்ளது. ஆனால், திருக்கிய என்ன கூறுகிறது? திருக்கிய அரசு 1974-ல் தனது படைப் பட்டாளங்களை சைப் பிரசிற்கு அனுப்பியதன் மூலம் ஒரு நடமாடப் பரிணாமம் உண்டாகியதால் மட்டும்தான், சைப்பிரஸ் தீவு மேலோர் இராணுவக் கூட்டமைப்பில் சீராவதைத் தடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது என்பதே.

பிற்போக்கு வாதிடும், சர்வ உலக நாடுகளும் அந்தக் கூட்டுப் பாடறவாருமான ஸ்தலமாகிய பாக்ஸ்தானுடன் பாக்ஸ்தானுடன் ஓர் நாட்டைச் சீராதவர்களான எங்கள் சீராதாரன் - ஆண், பெண் குழந்தைகள் என்ற மெது பாடு இல்லாத வேண்டுகோளைக் கூட்டுக் கொலைப்படுகின்ற சீராத தலமா - புதுமலர்விய விடுப்பு மெதுப்புகள் எம்மைச் சீராத் குப்படுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

எனவே, இப்பொழுது ஏதாவது புதிய பரிமாணம் - புதிய சத்தித் தமிழ் மக்களின் ஒத்த சைக்கு வருவதற்கான ஒரு நல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. தமது திருக்கிய விடுதலை மக்களைக் கொண்ட ஐந்து கோடி இருபது இலட்சம் திருக்கிய மக்கள் தமிழ் மக்களுக்கு உதவுவதுடன் இந்தியாவின் முயற்சிகளிலும் பக்கபலமாக துணைபுரியலாம்? அப்படியாக எவ்வளவு தமிழ் மக்கள் அந்தச் சீராதமலர்விய?

வட சைப்பிரசின் திருக்கிய குடியரசு ஆட்சியை அங்கீகரிக்கிறதும், திருக்கிய நாட்டின் அரசாங்கத்தைத் தமிழ் மக்களின் தலைமைப்பீடம் ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதுடன் அதற்கான ஓர் அரசியல் சந்தர்ப்பம், காணப்படக்கூடுமாயில், அப்பொழுது தமிழ் மக்கள் தாம் டென்கத்தாள் அரசாங்கத்தை ‘அங்கீகரிக்க’ இயலும்.

துருக்கி நாட்டு அரசும், அதன் மக்களும், சைப்பிரஸ் தீவின் திருக்கிய இனத்தினரும், சமூகத்தின் விடுதலையையும், சந்தர்ப்பத்தையும் அடைவதற்கு வேண்டிய அனைத்தையும் செயலாளர்கள் என்பதில் யாதொரு ஐயப்படும் இருக்கமாட்டாது.

நன்றி: செய்தித் தீர்

1. கிணை நோய் எதனால் உண்டாகிறது? “கிட்டமிட்ட” குறைபாட்டினால்.

2. கிணை எதைக்கண்டு பிடித்தார்? நரம்புண்டலம்.

3. குழந்தைகளுக்கு முதன் முதலில் எதற்கு வயதில் பல் முளைக்கிறது? ஏழு மாதத்தில்.

4. இரத்தம் கிணை எதற்கு மட்டுக்கு பெரிதாகும்? ஆறு மட்டுக்கு பெரிதாகும்.

5. கிணை வயது ஹார்வி எதைக்கண்டு பிடித்தார்? இரத்த ஓட்டம்.

6. உடலின் அசைவுகளை கட்டுப்படுத்தி நோய் தடுக்க வேண்டிய உதவும் பகுதி எது? நரம்புத்தொகுதி.

7. கார்ல் லாண்ட்டைவர் என்பவர் எதைக் கண்டு பிடித்தார்? ஏ.பி. ஏ.பி. ஒன்றை நான்கு வகை குருக்களை.

8. புக்கத்தலாவும் வெற்றி உண்ணுதலாவும் விவகரிக்கப்படும் நோய் எது? புறம்காரம்.

9. பெண்களுக்கு மலட்டுத்தன்மை ஏற்படுவது குண்டான குறைபாட்டு உயிர்ப்பதது எது? உயர் சத்தி “ச”

10. அம்மை எனும் கொடிய நோய் மனிதனுக்கு வராமல் தடுக்கும் முறைமைக் கண்டுபிடித்தவர் யார்? எட்வர்ட் ஜென்சன்.

11. கிணை மருத்துவத் தொழிலின் தாய் என உலகப்புகழ் பெற்ற அம்மை யார்? ‘கெட்கு கெல் அம்மையார்’

12. கிணை நாய்க்கடிக்கு மருந்து கண்டு பிடித்த பிரான்ஸ் நாட்டு கிருஷ்ணியார்? ஹரி பாய்ச்சர்.

- நன்றி தினகரன் -

உண்ணுற்று

0 செய்த சேவையை சீக்கிரம் மறந்துவிடு. பெய்தமனது போல பெரும்பயன் கிளைந்துவிடும்.

0 நீ உன்னருகில் இருக்கிறாய் என்று அடிக்கடி உன்னைச் சீர்த்தித் துப்பார்.

0 அன்புக்காகக் கூட பொய் சொல்லாதே அது மெமன்ற ஒரு குடப்பாவின துளி நஞ்சாக விடும்.

0 ஆயிரம் மாறலாம்; ஆனால் அன்பும், உண்மைநட்பும் மாறவ தக்கவை.

0 நானுக்கும் நிதிலுண்டு; அந்தநிலையில் எழும் எழும் உறவுகுவதுண்டு.

0 ஒருமனம் உனக்கும் போதும் இரண்டுமனம் வேண்டாம்.

0 நீ ஒரு காவியம்; அது படைக்கப்பட்டவனும்.

0 நீ ஒரு ஓய்வு; அது தீட்டப்பட்டவனும்.

0 நீ ஒரு கிணை; அது எழுதப்பட்ட வேண்டும்.

0 நீ ஒரு தருவாய்; அதை வாழ்ந்து காட்டவேண்டும்.

மணி வாக்கு

“மனிதன் தான் பலவீனன் என்று உணர்ந்து
கடவுளில் நம்பிக்கைவைக்கும் பொழுதுதான் பலசாலியாகிறான்.”
— எமில் புறூன்னர்.

உதயதாரகை

உட்பொருள் யாது?

தேசத்தீர் இதன் உட்பொருள் கேள்ரி;
தேவர் வந்து நமக்குட் புருந்தே
நாசமின்றி நமைந்தத் காப்பார்
நம் அகந்தையை நாம் கொன்றுவிட்டால்

— பாரதி —

மீண்டும் ஒரு மார்கழியின் குளிர், மீண்டும் ஒரு வருகை இப்படியாக தொடர்ந்து தொடர்ந்து பல நிகழ்ச்சிகள் நம் மிடையே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதன் உட்பொருள் நாம் இன்னும் அறியவில்லை. இதைத்தான் பாரதி கூறுகிறார் “தேசத்தீர் இதன் உட்பொருள் கேள்ரி” வந்து விட்ட கிறிஸ்து நாசமின்றி நமைந்தம் காப்பார் இது உண்மை; ஆனால் நாம் நம் அகந்தையை கொன்றுவிட்ட வேண்டும். அகந்தையழிந்து எம்முள்ளங்களில் அன்பு பெருகி விட்டால் இறைவனும் எம்முடன் உறவு கொண்டாடுவான்.

இன்று பெரும்பாலானோர் உண்மையெது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளாமல் போலிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றார்கள். உண்மையான நித்தியசந்தோஷம் எப்படி எம்க்கு கிடைக்கப்போகின்றது என்பதே பெரியதான கேள்வியாகும். ஒரு புதியவருகை முடிந்துவிட்டது வருகையின் ஆரவாரங்கள் ஓயவில்லை ஏதோ பல கேளிக்கைகள் மூலம் எம்மனதை திருப்திப்படுத்திவிட்டோம்; இறைவன் எமது செயல்களால் திருப்தியடைந்துவிட்டாரா? திருப்தியடைவாரா?

அன்று கிறிஸ்து எதற்காக எம்மண்ணிற்கு வந்தார் இதைபுரைத்தலைப்படுவேண்டும்.

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பாலைவனம்
போலிபூந்து எல்லாமும் இழந்துவிட்ட
இன்றவேலை வாழ வைப்பாய்

என கவிஞன் ஒருவன் குழந்தை இயேசுவிற்கு தாலாட்டுப் பாடுகிறான் பாலைவனங்களை சோலைகளாக்கி அழகைஓலிக்களை சிரிப்பொலிளாக்கி, பாதை தெரியாதவர்களுக்கு நித்தியஜீவ பாதையைக் காட்ட அன்று கிறிஸ்து வந்தார். இறைவன் கொள்கைமாருதவர் இன்றும் அப்படியே வருவான இப்படியாக வந்த கிறிஸ்துவின் வருகை மட்டற்ற மகிழ்ச்சிக்குரியது ஆனால் எமது உடன் பிறப்புடன் இன்று கதியற்று நிற்கின்றனர் இதன் மத்தியில் கிறிஸ்தவர்களின் கடமைப்பாடு என்ன என்பதை வருகையின் காலத்திலாவது உணர்தல் வேண்டும்.

எனவே கிறிஸ்தவர்கள் என்ற போலி முத்திரைகளை எம்க்கு குத்திவிட்டால் முடிந்துவிடாது. நாமும் கிறிஸ்துவின் பாதையில் சற்றேனும் செல்ல எம்மை ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும். அவர் கூறிய போதனைகளை செவிமடுப்பதோடும் இதையே மற்றவர்களுக்கு திரும்பக்கூறுவதுடனும் நிற்காமல் சற்று சேவை மனப்பான்மையுடன் செயல்புரிய வேண்டும், கிளஸ்துவின் போதனை இரண்டு அங்கியுள்வன் மற்றவனுக்கு ஒன்றைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான். எம்க்கு தேவைக் கதிகமாயுள்ளதில் தேவையுள்ளவனிற்கு கொடுக்கின்றோமா? இதைதான் வந்துவிட்ட கிறிஸ்துவும் நம்மிடம் கேட்பார்.

மீண்டும் ஒருமுறை இதன் உட்பொருள் அறிவோம். குருடருக்குப் பார்வையும் சிறைப்பட்டோருக்கு விடிவையும், பாவிக்கு அன்பையும் தருவதற்காக கிறிஸ்து மனுவானார். அவர் ஒரு உதாரணமாய் வாழ்ந்தார் ஆனால் நாம் இன்று மற்றவரை அடிமைப்படுத்தும் வாழ்வை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம், எங்கள் உள்ளங்களை அகந்தை ஆள்கிறது இவையனைத்தையும் விட்டு புதியவர்களாவோம்.

மீண்டும் ஒரு மார்கழி மீண்டும் ஒரு வருகை; ஆனால் நாமும் மீண்டும் பழைய உக்கிப்போன குணங்களுடன் வாழலாமா? இனியும் நாம் பழைய போலி வாழ்விற்கு நம்மை உட்படுத்தாமல், ஆண்டவர் வருகையின் உட்பொருள் உணர்ந்து வாழ்வோம்.

‘ஆயிரம் மீட்டரால்’ உறங்கும் யாழ்நகர்

யாழ்ப்பாணத்தில் இரண்டு கோட்டைகள் எம் கண்முன் தோன்றுகின்றன. ஒன்று யாழ்ப்பாண இராசதானியின் முகப்பு வாயில் மட்டும் எஞ்சி நிற்கும் சங்கிலியன் கோட்டை. இங்கே எமது உடன்பிறப்புக்கள் தம் முடைமைகள் அனைத்தையும் கோட்டைவிட்டு அகதிகளாய்த் தங்கியிருக்கின்றனர். மற்றது ஒல்லாந்தரின் ஞாபகச் சின்னமாய் அமைந்திருக்கும் யாழ்ப்பாண டச்சுக் கோட்டை. முன்பு குற்ற மிழைத்தவரின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தி மறியற்கூடமாக்குருத்தது இன்று தமிழரின் சுயாதீனத்தைக் கட்டுப்படுத்த அரசுபடைகள் நிலைகொண்ட காவற் கூடமாய் அமைந்து, ஆயிரம் மீட்டர் வலயம் என்ற எல்லைக் கோட்டைப் பிரகடனப்படுத்தும் நிலையமாய் அமைந்துள்ளது.

யாழ்நகரின் அழகினை ரசிப்பதென்றால் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு அப்பாலுள்ள சப்ததீவுகளையும் அடைவதற்கு ஓர் ஆற்றப் படையாக அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாணத்துப் பண்ணைத்துறையில் நின்று பார்ச்சு வேண்டும். குருநகரின் தண்ணீர்க் கோபுரம், செல்வா நிலைவு ஸ்தூபி, டச்சுக் கோட்டை முதலியன மாலைப் பொழுதில் நின்று பார்ப்பதற்கு ஓர் ரமயியமான காட்சி. இன்று பண்ணைத்துறையை அண்மிக்க முடியாமல் போக்குவரத்து அரசு எதிர்த்துவிட்டதாக நடைபெறுகிறது. கோட்டைக்கு அருகாமையிலுள்ள காவல் நிலையம் செயலிழந்துவிட்டது. யாழ்ப்பாண விளையாட்டரங்கு பொலிவிழந்து கராட்சியளிக்கிறது. மாநகரசபை மண்டபம் தரைமீது சாய்ந்துவிட்டது. யாழ்ப்பாண வாடிவிட்டு நீதிமன்றங்கள் அமைந்துள்ள பிரதேசம் குளியமாய்க் காட்சியளிக்கிறது. டாக்கர் சுப்பிரமணியம் பி. எஸ். அவர்கள் அமைத்துத்தயிர் பூங்கா இங்கு களமாக மாறிவிட்டது. எரிபுண்ட தூலகம் புத்தையிர் பெற்றும் செயலாற்றமுடியாத குழந்தையிலே உள்ளது.

யாழ்நகரின் அழகினை ரசிப்பதென்றால் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு அப்பாலுள்ள சப்ததீவுகளையும் அடைவதற்கு ஓர் ஆற்றப் படையாக அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாணத்துப் பண்ணைத்துறையில் நின்று பார்ச்சு வேண்டும். குருநகரின் தண்ணீர்க் கோபுரம், செல்வா நிலைவு ஸ்தூபி, டச்சுக் கோட்டை முதலியன மாலைப் பொழுதில் நின்று பார்ப்பதற்கு ஓர் ரமயியமான காட்சி. இன்று பண்ணைத்துறையை அண்மிக்க முடியாமல் போக்குவரத்து அரசு எதிர்த்துவிட்டதாக நடைபெறுகிறது. கோட்டைக்கு அருகாமையிலுள்ள காவல் நிலையம் செயலிழந்துவிட்டது. யாழ்ப்பாண விளையாட்டரங்கு பொலிவிழந்து கராட்சியளிக்கிறது. மாநகரசபை மண்டபம் தரைமீது சாய்ந்துவிட்டது. யாழ்ப்பாண வாடிவிட்டு நீதிமன்றங்கள் அமைந்துள்ள பிரதேசம் குளியமாய்க் காட்சியளிக்கிறது. டாக்கர் சுப்பிரமணியம் பி. எஸ். அவர்கள் அமைத்துத்தயிர் பூங்கா இங்கு களமாக மாறிவிட்டது. எரிபுண்ட தூலகம் புத்தையிர் பெற்றும் செயலாற்றமுடியாத குழந்தையிலே உள்ளது.

இவை அனைத்தும் ஆயிரம் மீட்டர் அல்லாததின் தாக்குதல்களைச் சந்திக்கும் முதலாவது அணி, இரண்டாவது, கொட்டிச் சந்தியிடுவதற்கு ஆஸ்பத்திரி வித்வரை அடைந்துள்ள நிறுவனங்களின் அணி. முன்றுவது ஸ்ரானி விதியில் அமைந்துள்ள நிறுவனங்களின் அணி. இம்முன்ற அணி கரும் தகர்ந்துவிட்டால் கோட்டையிலிருந்து கோண்டாவில் வரை தெளியாய்ப் பார்ச்சலாம். இதைத் தடுப்பதற்குக் கோட்டையை நகர்த்திவிட்ட முடியுமா? கோட்டையில் உள்ளவர்கள் தான் நகர வேண்டும். இது நடக்குமா? எப்போது நடக்கும்?

[தந்தி: சுழநாடு]

சிந்தனைக்கு விருந்து

எப்படிப்பட்ட பெண்ணை மணப்பது

அரிஸ்டப்பஸ் என்ற கிரேக்கத் தத்துவ ஞானியிடம், “எப்படிப்பட்ட பெண்ணை மணந்தகொள்ள வேண்டும்?” என்ற அக்ஷணப் பொருள் கேட்டபோது, அவர் சொன்ன பதிலான இது:—

“இந்த வகைப் பெண்ணை லாயக்கு என்று எந்தவகைப் பெண்ணையும் பரிந்துரைக்க இயலாது, ஏனெனில் அவள், அழகுள்ளவள் என்றால் நீ ஏமாறப்படுவாய்! அப்படியில்லை என்றால் நீ ஏறமக் கொள்ள மாட்டாய்! ஏழை என்றால் மேலும் உன்னைத் துபரில் ஆழ்த்துவான்! பணக்காரியென்றால் உன்னை அடிமைமாக்குவான்! புத்திசாலி என்றால் உன்னை” வெறப்புடன் நடத்துவான்! அறிவற்றவள் என்றால் உனக்கு அவை! கடுகுப்புள்ளவள் என்றால் உன்னைக் காலமெல்லாம் அல்லலுறச் செய்வான்!

EDITORIAL

Prospect, 1987

The State Good-Will Team

There has been a new drumbeat in the political arena in Sri Lanka in recent months, at times faint and at times loud but at all times somewhat bewildering.

A State Good-Will Mission (so named because it is headed by a Member of Parliament), comprising Mr. Vincent Perera, the member for Yattiantota, Mr. Dias Abeysinghe who functioned as the Secretary of the All Parties Conference (APC) [the first major attempt made by President Jayawardene to resolve the ethnic issue], Mr. Mark Fernando Attorney-at-Law and Mr. Abdul Rahuman arrived in Jaffna, on Saturday 27-12-86.

Displaying an unprecedented warmth, and comaraderic in their 'encounter' with the LTTE, the four-man delegation met the LTTE high-command at the Kankesanthurai Town Council Auditorium. All arrangements were made by the former Town Council Chairman and shipping magnate of Kankesanthurai, Mr. K. Jeyabalasingham, who played a key role in the exchange of prisoners between the LTTE and the Sri Lankan government on 19-12-86. [One of the servicemen released was from Yattiantota - the constituency of Mr. Vincent Perera, the leader of the Government Good-Will Team.]

The delegation had a two-hour discussion with the LTTE on 27-12-86 and left on the same day. According to reports, the Tamil militant group, has put forward three requests which need compliance to ensure the continuity of the peace dialogue:— (a) The release of all detainees and those behind bars (some 3000) held under the Prevention of Terrorism Act (Special Provisions) (b) The resolution of the outstanding issues of the Muslims in the country and the Tamils of the Plantation areas and (c) the revocation of the rules relating to the maritime zones of the North and East.

India and the new political development

It is as yet not clear, what role India has played in this new political 'interlude' which in effect is the proposal of a bilateral agreement between the Sri Lankan government and the LTTE at a time when on the major issue of the unit of devolution there has been no meaningful improvement or signs of improvement.

According to a statement however, made by Mr. Jeyabalasingham, former Chairman of the Kankesanthurai Town Council to *Uthayan*, a Tamil Daily, the purpose of the visit of the good-will team, led by a Member of Parliament is to lay the groundwork for India to complete its task of establishing a lasting peace in the country by making it possible for the Tamil militant leaders and the Sri Lankan government leaders to meet and resolve the issue more amicably than at present.

The unpredictable twists and turns of contemporary Sri Lankan politics grate on the spirit. What the people today in the North crave for, is a sense of security, both physical and psychological. We do hope the present developments, though some what enigmatic symbolise an irresistible momentum that is driving all the people of Sri Lanka towards sanity and realism.

A Military Solution

As a nation we have to feel today an inevitable twinge of conscience in our having attempted to link the problem of a Sri Lankan youth revolt to the problem of international "terror". We have seen how concerted action on "terrorism" which was Ronald Reagan's proud boast at the Tokyo Economic Summit, has today become a fig leaf.

Reagan who denounced the leader of the Iranian revolution, with 'bell, book and candle', was willing to accept an arms-for-hostages deal from the pro-Shiite Arabs. Even where there has been 'terror', there has been little agreement on what to do about it and how to do it. But we here in Sri Lanka have been so obsessed with defence against the 'separatists' that our Emergency laws and reliance on military measures have, seriously eroded our democratic underpinnings. To what extent has 'a military solution' helped us? "We shall shun the heaven that leads men to this hell" (William Shakespeare) is the final experience of the proponents of an armed struggle to achieve Peace.

Religious Overtones

National Security Minister, Lalith Athulathmudali, speaking at the 132nd Mahapola held at the Ragama Kanista Vidyalaya, Ja-Ela, the first Mahapola (as he said) to be held in a church compound, referred to the admiration he had for Christianity, although he was a Buddhist. The Christian Faith, the Minister said regarded all people as equal, that justice was supreme and that all men must love their fellow beings.

Dwelling on the subject of justice, the Minister further said that it was necessary that the present problem was also viewed from the "separatists' angle" so that the Tamils could be better understood.

He concluded his address in a sentimental note and in true Churchillian rhetoric said:—

Kilinochchi Confrontation.....

(Continued from page 1)

part of Kilinochchi town I was halted by a group of army men who had taken up position in the fields. Along with nearly twenty other civilians, including two women, I was forced to stay with the army group. Around 7 a.m. the fighting started. The fighting was very severe and bullets and shells whizzed around us. After some time I heard an army man speak on the wireless and say that one man was dead. One of the army men then spoke to our group of civilians, singled out a man and told him that he could leave. As he walked away he was shot dead. When another army man was declared to have died another civilian was shot in this manner. Subsequently I pleaded with the Officer present and then crawled away to safety. Till the fighting ended I took shelter in a friend's house. Extensive shelling took place and I could also hear helicopter strafing and planes bombing. After the fighting ceased I set out for Paranthan. On the way I saw the bodies of three civilians. At Paranthan junction I saw a group of militants numbering nearly seventy. They were obviously exhausted after the fighting but were cheerful and were being feted by the public who were plying them with eats and cool drinks. I heard that

several army men were believed killed while a few militants were said to have died and close to fifteen had been wounded. A few hours later I reached Jaffna thanking God that I was still in one piece."

The casualty figures as reported in the local press are Army 6, militants 2, and civilians 6.

This attempt by the Army to re-establish control in that area comes despite a much trumpeted ceasefire over Christmas between the government and the LTTE, and yet again calls into question the genuineness of the government's intentions.

Ronnie Promises Peace

In a speech made this week while in one of the Gulf States the Finance Minister Mr. Ronnie de Mel stated that a solution to the country's ethnic problem was just around the corner. He said that 85 per cent of the solution had been worked out and only the remainder was yet to be solved. How often such words have been heard over the past few years. Such statements seem to coincide whenever the government is in urgent need of cash. Mr. Ronnie de Mel being the most presentable Minister in the Cabinet seems to be regularly chosen for the task of promising a solution that while never materialising helps convince western donor countries to provide lavish aid.

— D. C. A.

"Many have died in this struggle. Why did they die? Did they die in vain? If in 1987, we can ensure lasting peace, then we can give meaning to their death." DN 25-12-86.

This is the first occasion, to our knowledge, when the Minister has referred to "a separatists' angle" to the war to understand the Tamil problem. This is also the first occasion when he has implied that the Tamil militants have had a meaning in their struggle. "Facts" said Aldous Huxley "do not cease to exist because they are ignored".

The Kumaranatunga Team of Buddhist prelates and laymen during their tour of Jaffna paused [according to the *Pathukavalan* of 12-12-86] in front of the Jaffna Cathedral when a Vesper Mass was being celebrated. The SLMP Leader made an attempt to enter the Cathedral, when a priest came out and politely told him that it was not the time for a group to 'visit' the Cathedral. Mr. Kumaranatunga promptly replied "I am also a baptised Christian". The same journal goes on to say in the same news item that President Jayawardene too at a public meeting has said that his father was a Christian.

It is a tremendous responsibility for the Christians in Sri Lanka to live up to the Faith they profess, when political leaders of the country are, at moments of crisis, inclined to go back to their Christian roots, if that could help them in their predicament.

The Only Obedience

A thought we have gleaned for the New Year is contained in an answer we found in an article in the "Christian World Digest", to a searching question:— "Freedom How Shall It Be Defended?"

"First by recognising that it is itself the product of Protestant Christian theology. Unless its source is recognised its character will be misunderstood.

Christian freedom grows out of man's responsibility to God. The perils of modern democracy come from the separation of these inseparable.For, the only obedience acceptable to God is the obedience of one who could have chosen otherwise."

[Italic ours].

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/96/News/86.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanmuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 2nd January, 1987 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Naval Road, Jaffna.